

Anversa in
Campus
Indignissima, ubi non est
nulla marina ciuitas
Campus regni in Italia
Cetera, cultus, fons, hinc
Campus Venetianus regis
Quae peccati uicula hinc
O ser deitas Imperio, 116
Vig. etiam, fons, hinc
Si uis deus Christiana
Iustitiam pietate, CAMPOS
P. Veru uall 77

ANVERS
1569

De vorenstaande kaart van Kampen is een reproductie van de gravure, die in 1598 door P. Uitenwæl werd gemaakt.

Zij volgt op de kaart die in den Almanak 1931 werd opgenomen en is de derde in de reeks die de vestingbouw in de 16e en 17e eeuw afbeeldt.

Wanneer men deze kaart vergelijkt met de vorige, dan ziet men duidelijk den voortgang van den bouw der bastions. Deze ontbreken nog voor de Broederpoort en aan de noordpunt.

Op het schild links boven lezen we :

Anagramma in Campos
Imperialem, liberam, et societatis
maritimæ civitatem.

Campos rigavit iustitia Deus
Verique cultu, sentibus hispidos,
carptim venenatam revellens,
Quae pecori nocuisset, herbam.

O ter beatos, Imperio, situ,
Usuque rerum, flumine, finibus,
si nosse detur Christiana
Iustitiam pietate, Campos.

P. Uitenwæl. F(ecit) 1598.

Hetgeen beteekent : Zindicht op Kampen, de Keizerlijke, vrije en tot de [Hanze] zeebond behorende stad. God besproeide Kampen [eens] ruig van doornen met gerechtigheid en dienst der waarheid, terwijl hij stuk voor stuk het vergiftigd kruid, dat het vee geschaad zou hebben, uitrukte.

O, Kampen , drierwef gelukkig om uw heerschappij, uw ligging, uw profijt van de dingen, uw rivier, en uw gebied en indien het u gegeven mocht worden in christelijke vroomheid de gerechtigheid (of de Gerechtigheid) te kennen. P. Uitenwæl heeft [het] gemaakt. In 't jaar 1598,

Anagramma is o.m. een gedicht, waarvan de (geestige of geestelijke) strekking gebaseerd is op de beteekenis van een eigennaam. Nu beteekent Campi „velden“ !! In het licht van die beteekenis worden aanstonds de beelden van de eerste strophe duidelijk.

In de laatste strophe is 't niet geheel duidelijk waarop „gerechtigheid“ ziet, op Gerechtigheid in de zin van „rechtvaardig zijn voor God“ of in die van rechtvaardigheid in burgerlijk-juridischen zin. De nevenschikking van „kennis der gerechtigheid“ en burgerlijke begrippen als heerschappij enz. maakt de laatste beteekenis 't meest waarschijnlijk.

Ten slotte zij nog opgemerkt dat de stropen gedicht zijn in de alcaeische maat, die zoo vaak bij den Romeinschen dichter Horatius voorkomt.